

د نحميا کتاب

د اورشليم دپاره د نحميا اندېښنه

۱ ﴿۱﴾ دا د هغو کارونو ځانگړی رپوټ دی چې نحميا د حکليا زوی سرته رسولي دي:

د کيسلو په مياشت کې چې د ارتخششتا د پاچاهۍ شلم کال ؤ، زه نحميا د شوش په بالاحصار کې وم. ﴿۲﴾ زما د ورونو څخه يو تن چې حناني نومېده، د څو کسانو سره د يهودا څخه راغلی ؤ. ما د هغوی څخه د اورشليم او نورو يهوديانو په اړه چې په بابل کې د جلاوطنۍ څخه تښتېدلي وو، پوښتنه وکړه. ﴿۳﴾ هغوی ماته ځواب راکړ: «هغه خلک چې ژوندي پاتې دي او بېرته د يهودا ولايت ته راغلي دي د ډېرو کړاوونو او رسوايي سره مخامخ دي. د اورشليم دېوالونه راغورځول شوي دي او د هغه دروازې سوځېدلي دي.» ﴿۴﴾ کله چې ما دا ټولې خبرې واورېدلې، نو کښېناستم او په ژړا شوم.

څو ورځې مې ویر وکړ او روژه مې ونيوله. د اسمانونو خدای ته مې دعا وکړه: ﴿۵﴾ «ای د اسمانونو څښتنه خدایه! ته ډېر لوی او هېښناکه یې. هر څوک چې ستا سره مینه کوي او ستا په حکمونو باندې عمل کوي، ته په وفاداری د هغه سره په خپل لوظ باندې ولاړ یې. ﴿۶﴾ ای څښتنه، ماته وگوره، او د خپل خدمتگار هغه دعا واوړه چې شپه او ورځ یې ستا د خدمتگارانو یعنی د اسراییلو د قوم دپاره

کوم. زه په هغو گناهونو باندې اقرار کوم چې مونږ اسراييليانو ستا په وړاندې کړي دي. حتی ما او زما خپلې کورنۍ هم گناه کړې ده. (۷)

مونږ ستا په وړاندې بد عمل کړی دی او ستا حکمونه مو سرته نه دي رسولې. مونږ د هغو قوانینو څخه پیروي نه ده کړې چې د خپل خدمتگار موسی په وسیله دې مونږ ته راکړي وو. (۸) هغه خبره چې تا موسی ته کړې وه، اوس هغه در په یاد کړه. تا ویلي وو: «که چېرې تاسو د اسرايیلو قوم زما سره بې وفایي وکړه، نو زه به تاسو د نورو قومونو په منځ کې خواره واره کړم. (۹) خو که چېرې تاسو بېرته زما خواته راوگرځئ او زما په حکمونو باندې عمل وکړئ، حتی که د نړۍ په کنجونو کې هم خواره واره شوي یئ، زه به تاسو بېرته هغه ځای ته راولم چې ما د خپل عبادت دپاره غوره کړی دی.»

(۱۰) ای خښتنه، دا ستا خدمتگاران دي او ستا خپل قوم دی. تا

هغوی په خپل لوی قوت او طاقت سره ازاد کړي دي. (۱۱) اوس

زما دعا او د خپلو نورو ټولو خدمتگارانو دعا چې غواړي ستا

درناوی وکړي، قبوله کړه. زه زاری او غوښتنه کوم کله چې نن د پاچا

حضور ته ورځم، نو زما سره مرسته وکړه او د هغه زړه نرم کړه ترڅو

زما غوښتنه ومنې.»

په هغو ورځو کې زه د پاچا ساقی وم.

اورشليم ته د نحمیا تگ

۲ (۱) د ارتخششتا د پاچاهۍ په شلم کال د نیسان په میاشت کې

يوه ورځ كله چې ارتخششتا پاچاته شراب راوړل شول، ما هغه ته د شرابو جام وړاندې كړ. هغه هېڅكله زه خفه ليدلى نه وم، (۲) نو هغه زما څخه پوښتنه وكړه: «ولې داسې خفه ښكاري؟ فكر نه كوم چې ته ناروغ يې، نو هر ورو ته خفه يې.»

زه د دې پوښتنې څخه ډېر ووېرېدم (۳) او ځواب مې وركړ: «تاسو اعليحضرت دې تل ژوندي اوسئ! زه به څنگه خفه ښكاره نه شم؟ هغه ښار چې زما نيكونه په كې ښخ دي هغه وران شوى دى او د هغه دروازي سوځېدلې دي.»

(۴) پاچا پوښتنه وكړه: «ته څه غواړي؟»

ما د اسمانونو خداى ته دعا وكړه (۵) او بيا مې پاچا ته ځواب وركړ: «كه چېرې تاسو اعليحضرت زما څخه خوشحاله او راضي يئ چې زما غوښتنه ومنئ، نو ما ولېرئ چې يهودا ته لاړ شم، يعنې هغه ښار ته چې زما نيكونه په كې ښخ دي، ترڅو هغه ښار بېرته ودان كړم.»

(۶) پاچا چې ملكه يې په څنگ كې ناسته وه، پوښتنه وكړه: «ته د څومره وخت دپاره ځې او څه وخت بېرته راځې؟» ما هغه ته د راستنېدو وخت وښود او بيا هغه زما غوښتنه ومنله.

(۷) بيا ما پاچا ته وويل: «اعليحضرته! كه ستاسو خوښه وي نو ماته د فرات د سيند د لوېديځې خوا د سيمو په واليانو باندې ليكونه راكړئ، ترڅو وكولاى شم چې يهودا ته په خيريت سره لاړ شم.»

٨ همدارنگه ما د هغه څخه وغوښتل چې د شاهي ځنگلونو

ساتونکي اساف ته هم يو ليک راکړي او هغه ته لارښوونه وکړي چې ماته د هغې کلا د دروازو د جوړولو دپاره چې د خدای د کور په څنگ کې ده، د ښار د دېوالونو دپاره او د هغه کور د جوړولو دپاره چې زه به په کې اوسېرم، لرگي راکړي. هغه ټول شيان چې ما غوښتي وو پاچا هغه ماته راکړل، ځکه چې زما خدای په ما باندې مهربانه او زما سره مل ؤ.

٩ پاچا څو عسکري منصبداران او د سپرو عسکرو يو لښکر زما سره ولېږه او ما د فرات د سيند لورېدېڅې خواته سفر وکړ. هلته مې واليانو ته د پاچا لیکونه ورکړل. ١٠ خو کله چې سنبط چې د بيت حورون د ښارگوټي اوسېدونکی او طوبيا چې د عمون د ولايت يو مامور ؤ دا واورېدل چې يو څوک راغلی دی ترڅو د اسراييلو د خلکو د ښېگڼې دپاره کار وکړي، نو هغوی ډېر خفه شول.

نحميا او د اورشليم د دېوالونو ليدل

١١ زه اورشليم ته لاړم او تر درې ورځو پورې ١٢ ما هېچا ته د هغه پلان په اړه ونه ويل چې زما خدای د اورشليم په هکله زما په زړه کې جوړ کړی ؤ. بيا زه د شپې راپاڅېدم، راووتم او د خپلو ملگرو څخه مې څو تنه د ځان سره بوتلل. هلته يوازې يو خر ؤ چې زه ورباندې سپور وم. ١٣ زه د درې د دروازې له لارې د ښار نه ووتلم، د ښامار د چينې څخه تېر شوم او د خزلو د دروازې خواته لاړم. د تگ په وخت کې مې د نژدې څخه د ښار غورځېدلي دېوالونه او سوځول شوي دروازې په غور سره وليدلې. ١٤ زه د

چينې دروازې او د پاچا حوض ته ورسېدم. خو وروسته بيا لاره دومره بنده وه چې زما خر ورباندې تېرېدلی نه شو. (۱۵) نوزه د قدرون درې ته وربنکته شوم او په لاره روان وم او دېوال ته مې کتل. بيا په هغه لاره باندې چې راغلی وم بېرته ستون شوم او د درې د دروازې له لارې بېرته ښار ته ورننوتلم.

(۱۶) د هغه ځای د مامورينو څخه هېڅوک پوه نه شو چې زه چېرته تللی وم او څه مې وکړل. ما نورو يهوديانو ته لکه کاهنانو، مشرانو، مامورينو او نورو هغو خلکو ته چې په دې کار کې به يې برخه اخيستله، تر هغه وخته هېڅ ونه ويل. (۱۷) خو هغوی ته مې وويل: «وگورئ چې مونږ د څه ډول کړاو سره مخامخ يو، ځکه چې اورشليم وران شوی دی او د هغه دروازې سوځېدلې دي. راځئ چې د ښار دېوال بېرته جوړ کړو او خپل ځانونه د رسوايي څخه خلاص کړو.» (۱۸) بيا ما هغوی ته وويل چې خدای څنگه زما سره مل ؤ او مرسته يې راسره کوله او هغه څه مې هم ورته وويل چې پاچا راته ويلي وو.

هغوی په ځواب کې وويل: «راځئ چې د بيا ودانولو په کار پيل وکړو.» نو هغوی په دې توگه دې ته تيار شول چې دا نېک کار پيل کړي.

(۱۹) خو کله چې سنبلط، طوييا او يو عرب چې چشم نومېده زمونږ د نقشي څخه خبر شول چې مونږ څه کوو، نو هغوی په مونږ باندې ملنډې ووهلې او زمونږ سپکاوی يې وکړ، ويې ويل: «تاسو څه کوئ؟ ايا غواړئ چې د پاچا په وړاندې سرغړونه وکړئ؟»

٢٠) ما ځواب ورکړ: «د اسمانونو خدای به مونږ ته بری راکړي.

مونږ د هغه خدمتگاران یو او مونږ به د بیا ودانولو کار پیل کړو. خو تاسو نه د اورشلیم په چارو کې حق لرئ او نه د هغه په جایداد کې برخه لرئ او نه د هغه په دود او دستور او تاریخ کې شریک یئ.»

د اورشلیم د دېوال بیا ودانېدل

٣

١) بیا مشر کاهن الیاشیب او د هغه ملګرو کاهنانو د پسه

دروازه بېرته جوړه کړه، هغه یې وقف کړه او دروازې یې بېرته په

خپل ځای کې کېښودلې. هغوی هغه دېوال د سلو د برج او د

حنن بیل تر برج پورې ودان او وقف کړ. ٢) د دېوال بله برخه د

اریحا خلکو ودانه کړه. ورپسې برخه یې د امري زوی زکور ودانه کړه.

٣

د هسناه طایفې د ماهي دروازه جوړه کړه. هغوی تیرونه او

دروازې په خپلو ځایونو کې کېښودلې او په هغو کې یې د دروازې د

بندولو دپاره قلفکونه او اړمونه هم کېښودل. ٤) مریموت چې د

اوریا زوی او د هقوس لمسی ؤ د دېوال بله برخه جوړه کړه. د برکيا

زوی او د مشیزبیل لمسي مشلام د دېوال بله برخه جوړه کړه او بله

برخه یې صادق د بعنه زوی جوړه کړه. ٥) د دېوال بله برخه د

تقوع خلکو جوړه کړه، خو د تقوع مشرانو د هغه کار څخه انکار وکړ

چې د کار د مسوولانو له خوا هغوی ته ورسپارل شوی ؤ.

٤

یو یاداع د فاسیح زوی او مشلام د بسودیا زوی د یشانې دروازه

جوړه كړه. هغوى تيرونه او د دروازې پلې په خپلو ځايونو كې كېښودلې او په هغو كې يې د دروازې د بندولو دپاره قلفكونه او اړمونه هم كېښودل. (۷) د جبعون څخه ملتيا، د ميرونوت څخه يادون او د جبعون او مصفه خلكو د فرات د سيند د لوېديځې خوا د سيمې د والي تر استوگنځي پورې د دېوال بله برخه جوړه كړه. (۸) د دېوال بله برخه عزيزيل د حرهايا زوى چې زرگر ؤ جوړه كړه. حننيا چې د عطر جوړوونكو څخه ؤ تر پلن دېواله پورې د دېوال بله برخه جوړه كړه. (۹) رفايا د حور زوى چې د اورشليم د نيمې ناحيې حاكم ؤ، د دېوال بله برخه جوړه كړه. (۱۰) يدعيا د حروماف زوى د دېوال هغه برخه جوړه كړه چې د هغه د كور مخې ته وه. د دېوال بله برخه حطوش د حشبنيا زوى جوړه كړه. (۱۱) ملكيا د حاريم زوى او حشوب د فحت موآب زوى د دېوال ورسپې برخه او هم د تنورونو برج جوړ كړ. (۱۲) شلوم د هلوحيش زوى چې د اورشليم د بلې نيمې ناحيې حاكم ؤ، د دېوال بله برخه جوړه كړه. د هغه لورگانو د هغه سره په دې كار كې مرسته وكړه.

(۱۳) حانون او د زانوح د ښار اوسېدونكو د درې دروازه بېرته جوړه كړه. هغوى د دروازې پلې په خپلو ځايونو كې كېښودلې او په هغو كې يې د دروازې د بندولو دپاره قلفكونه او اړمونه هم كېښودل. وروسته يې د خزلو د دروازې پورې څلور سوه او پنځوس متره دېوال بيا جوړ كړ.

(۱۴) ملكيا د ركاب زوى چې د بيت هكاريم د ناحيې حاكم ؤ، د خزلو دروازه يې بېرته جوړه كړه. هغه د دروازې پلې په خپلو ځايونو

کې کېښودلې او په هغو کې يې د دروازې د بندولو دپاره قلفکونه او اړمونه هم کېښودل.

۱۵ شلون د کلحوزه زوی چې د مصفې د ناحيې حاکم ؤ، د فوارې دروازه يې بېرته جوړه کړه. هغه د دروازې پټ جوړ کړ، د دروازې پلې يې په خپلو ځايونو کې کېښودلې او په هغو کې يې د دروازې د بندولو دپاره قلفکونه او اړمونه هم کېښودل. هغه د سيلوفا د حوض څخه چې د شاهي باغ په څنگ کې ؤ د هغو زينو پورې چې د داود د ښار څخه کوزې شوې وې، دېوال ودان کړ. ۱۶ نحميا د عزبوق زوی چې د بيت صور د نيمې ناحيې حاکم ؤ، د دېوال بله برخه چې د داود د کورنۍ هديرې، حوض او عسکري قشلو پورې رسېدله، جوړه کړه.

هغو لاويانو چې په دېوال باندې يې کار کاوه

۱۷ هغه لاويان چې د دېوال څو نورې برخې يې جوړې کړې، دا دي: رحوم د باني زوی لومړنی برخه جوړه کړه. حشيا چې د قعيلې د نيمې ناحيې حاکم ؤ، د خپلې ناحيې په استازيتوب بله برخه جوړه کړه. ۱۸ بواي د حيناداد زوی چې د قعلې د ناحيې د بلې نيمايي برخې حاکم ؤ، بله برخه جوړه کړه. ۱۹ ايسر د يشوع زوی چې د مصفې حاکم ؤ، د دېوال هغه بله برخه جوړه کړه چې هغې لارې ته مخامخ وه چې جبه خانې او د وسلو گودام ته ورختلې وه او د دېوال تر کنجه پورې رسېدله. ۲۰ باروک د زباي زوی د دېوال بله برخه چې د مشر کاهن الياشيب د کور تر دروازې پورې رسېدله، جوړه

کړه. (۲۱) مریموت چې د یوریا زوی او د هقوس لمسی ؤ، یوه بله برخه د الیاشیب د کور د دروازي څخه د هغه د کور تر پایه پورې جوړه کړه.

هغو کاهنانو چې په دېوال باندې یې کار کاوه

(۲۲) هغه کاهنان چې د دېوال څو نورې برخې یې جوړې کړې، دا دي: د اورشلیم د شاوخوا سیمې کاهنانو د دېوال بله برخه جوړه کړه.

(۲۳) بنیامین او حشوب هغه برخه جوړه کړه چې د هغوی کور ته مخامخ وه. د معسیا زوی او د عنیا لمسی عزریا هغه برخه جوړه کړه چې د هغه د کور په خوا کې وه. (۲۴) بنوي د حیناداد زوی بله برخه جوړه کړه چې د عزریا د کور څخه د دېوال تر کنجه پورې وه. (۲۵)

(۲۶) فالال د اوزای زوی بله برخه جوړه کړه چې د دېوال د کنج او د هغې پورتنۍ ماڼۍ د برج څخه پیل شوې وه چې د ساتونکو حوډلی ته نژدې وه. فدایا د فرعوش زوی بله برخه جوړه کړه چې په ختیځ کې د اوبو د دروازي او د خدای د کور د پهره دارۍ برج ته مخامخ وه. (دا د ښار هغې برخې ته نژدې وه چې د عوفل په نوم یادېدل او د خدای د کور خدمتگاران په کې اوسېدل.)

د دېوال نور ودانوونکي

(۲۷) د تقوع خلکو د دېوال بله برخه جوړه کړه او دا د هغوی دوهمه برخه وه. هغه برخه د هغه ځای څخه پیل شوې وه چې د خدای د کور د څارنې لوی برج ته مخامخ وه او د عوفل تر دېواله پورې رسېدله. (۲۸) د کاهنانو یوې ډلې د دېوال بله برخه جوړه کړه چې د

اسونو د دروازې په شمال کې وه. هر يو په هغې برخې باندې کار کاوه چې د هغه د کور په مخکې وه. (۲۹) صادق د يمير زوی د دېوال بله برخه جوړه کړه چې د هغه د کور په مخکې وه. شمعيه د شکنيا زوی چې د ختيځې دروازې ساتونکی ؤ، د دېوال بله برخه جوړه کړه. (۳۰) حننيا د شلميا زوی او حانون د صالاف شپږم زوی د دېوال بله برخه جوړه کړه چې دا د هغوی دپاره دوهمه برخه وه. مشلام د برکيا زوی د دېوال بله برخه جوړه کړه چې د هغه د کور په مخکې وه. (۳۱) ملکيا چې يو زرگر ؤ، د دېوال هغه برخه جوړه کړه چې د خدای د کور د کار کوونکو او سوداگرانو تر کوره پورې رسېدله. دا ځای د حاضرې دروازې ته مخامخ ؤ چې هغې کوتې ته نژدې ؤ چې د دېوال په شمال ختيځ کڼج باندې وه. (۳۲) زرگرانو او سوداگرانو د دېوال وروستنی برخه چې د کڼج د کوتې څخه د پسه تر دروازې پورې رسېدله، جوړه کړه.

د بيا ودانولو سره مخالفت

۴ (۱) کله چې سنبلط واورېدل چې مونږ يهوديان د دېوال په بيا ودانولو باندې بوخت وو، هغه ډېر په قهر شو او په مونږ باندې يې ملنډې ووهلې. (۲) هغه د خپلو ملگرو او د سامريانو د لښکرو په مخکې وويل: «دا بېچاره يهوديان څه کوي؟ ايا دوی نيت لري چې دا ښار بېرته ودان کړي؟ ايا دوی فکر کوي چې د قربانيو په وړاندې کولو سره به وکولای شي چې دا کار په يوه ورځ کې پای ته ورسوي؟ ايا دوی کولای شي چې د دې سوځېدلي ښار د ډېريو

څخه د ودانۍ تيرې جوړې کړي؟»

٢ طوبيا د هغه په څنگ کې ولاړ ؤ او ويې ويل: «هغوی څه ډول

دېوال جوړوي؟ که چېرې يو گيدر هم په هغه باندې وڅېږي، نو د

هغوی دغه د تېرو دېوال وړانولې شي!» ٤ ما دعا وکړه: «ای

زمونږ خدايه! واوره چې هغوی څنگه په مونږ باندې ملنډې وهي. دا

ملنډې دې په خپله په هغوی باندې ووهل شي. د هغوی هرڅه دې

لوټ شي او هغوی دې پردي وطن ته د اسيرانو په توگه يووړل شي.

٥ د هغوی بد کارونه مه بڅښه او د هغوی گناهونه مه هېروه،

ځکه چې هغوی د معمارانو يعنې زمونږ سپکاوی کوي.»

٦ نو مونږ د دېوال بيا ودانولو ته دوام ورکړ او د هغه لوړوالی

نيمایي ته ورسېده، ځکه چې خلکو په شوق سره کار کاوه.

٧ خو کله چې سنبلط، طوبيا او د عربو، عمون او اشدود خلکو

واورېدل چې د اورشلیم د دېوال د بيا جوړولو کار پرمخ روان دی او

د دېوال سوري بندېږي، نو هغوی ډېر په قهر شول. ٨ نو هغوی

ټولو دسيسه جوړه کړه چې راشي او په اورشلیم باندې برید وکړي او

گډوډي جوړه کړي، ٩ خو مونږ خپل خدای ته دعا وکړه او د

خپل ځان د ساتنې دپاره مو د هغوی په وړاندې شپه او ورځ

ساتونکي ځای په ځای کړل.

١٠ د يهودا خلکو دا سندره وويله:

«مونږه ستړي شوي يو په وړلو د بارونو سره

څنگه به يووړل شي دومره ماتې تيرې

څنگه جوړوو به مونږه دا دېوال؟»

۱۱) زمونږ دښمنانو به ويل: «مخکې له دې چې يهوديان په دې پوه شي چې څه وشول، مونږ به په غلا ورشو او هغوی به ووژنو، ترڅو د هغوی د کار مخه ونيسو.» ۱۲) خو هغه يهوديان چې زمونږ دښمنانو ته نژدې اوسېدل، هغوی به بيا بيا راتلل او مونږ به يې د دښمنانو د هغو نقشو څخه خبرولو چې زمونږ په ضد به يې جوړولې. ۱۳) نو ما خلک ولېږل چې د دېوال په هغو ټيټو ځايونو کې چې لا جوړ شوي نه وو، پهره وکړي. هغوی مې د کورنيو په ترتيب ځای په ځای کړل او د خپلو تورو، نيزو او ليندو سره هلته ودرېدل.

۱۴) کله چې ماته معلومات وشو، نو زه پاڅېدم او مشرانو، مامورانو او د قوم پاتې خلکو ته مې وويل: «د خپلو دښمنانو څخه مه وپرېږئ. دا ياد ساتئ چې څښتن څومره لوی او هيبتناک دی. نو تاسو د خپلو خپلوانو، اولادونو، ښځو او کورونو په خاطر وجنگېږئ.» ۱۵) زمونږ دښمنان پوه شول چې مونږ د هغوی د دسيسې څخه خبر يو او هغوی په دې باندې هم پوه شول چې خدای د هغوی پلانونه شنډ کړي دي. نو مونږ ټول بېرته لاړو چې د دېوال د بيا ودانولو کار وکړو.

۱۶) د هماغه وخت څخه وروسته زما نيمو خلکو کار کاوه او نيمو خلکو چې د زغرو کالي يې اغوستي وو او په نيزو، سپرونو او ليندو باندې سمبال وو، پهره کوله. مشرانو د کار کوونکو ملاتړ کاوه. ۱۷)

هغه څوک چې د دېوال په ودانولو باندې بوخت وو او هغو خلکو چې د ودانۍ مواد به يې وړل، په يو لاس کې به يې وسله نيولې وه او په بل لاس به يې کار کاوه. (۱۸) د معمارانو څخه به هر يو خپله توره تر ملا تړلې وه او کار به يې کاوه. هغه سپرې چې د خطر سرنۍ يې واهه، زما په څنگ کې ولاړ و. (۱۹) نو ما شريفو خلکو او د هغوی مامورانو او نورو خلکو ته وويل: «زمونږ کار ډېر دی او ساحه يې دومره پراخه ده چې مونږ يو د بل څخه په يو لېرې فاصله کې يو. (۲۰) کله چې تاسو د سرنۍ اواز واورېد، زر راشئ او زما په شاوخوا باندې راټول شئ. زمونږ خدای به زمونږ دپاره وجنگيږي.» (۲۱) نو هره ورځ به د سباوون څخه د شپې د ستورو د راختلو پورې زمونږ نيمو کسانو په دېوال باندې کار کاوه او نورو نيمو به د خپلو نيزو سره ولاړ او پهره به يې کوله.

(۲۲) په دې وخت کې ما د کار مسوولانو ته وويل چې دوی دې د خپلو مرستيالانو سره د شپې له خوا په اورشليم کې پاتې شي، ترڅو هغوی وکولای شي چې د شپې له خوا د ښار ساتنه وکړي او د ورځې له خوا کار وکړي. (۲۳) په دې وخت کې ټولو خپل کالي نه ويستل او تل به په وسلو سمبال وو. نه ما، نه زما خپلوانو، نه زما خدمتگارانو او نه زما ساتونکو، حتی هغه وخت چې د اوبو دپاره تلل، وسله به يې په ځمکه نه اېښودله.

نحميا د غريبانو سره مرسته کوي

۵ (۱) په دې وخت کې زيات شورماشور جوړ شو. ډېرو خلکو

او د هغوی بښځو د نورو یهودیانو په ضد شکایت پیل کړ. (۲) ځینو وویل: «زمونږ کورنۍ ډېرې لویې دي، نو مونږ غلو دانو ته اړتیا لرو ترڅو ژوندي پاتې شو.»

(۳) نورو وویل: «مونږ مجبور یو چې خپل پټي، د انگورو باغونه او خپل کورونه گرو کړو، ترڅو د دې قحطۍ په وخت کې په پوره اندازه غلې دانې په بیه واخلو.»

(۴) نورو وویل: «مونږ مجبور شو چې پاچا ته د خپلو پټیو او انگورو د باغونو د مالېې د ورکولو دپاره پیسې پور کړو. (۵) مونږ لکه د نورو یهودیانو په شان د یو قوم څخه یو. زمونږ اولادونه هم د هغوی د اولادونو په شان دي. خو مونږ مجبور یو چې خپل اولادونه غلامان کړو او زمونږ د لورگانو څخه ځینې لا پخوا د وینځو په توگه خرڅې شوي دي. مونږ بې وسه یو، ځکه چې زمونږ پټي او د انگورو باغونه گرو شوي دي.»

(۶) کله چې ما د هغوی شکایتونه او توروونه واورېدل، ډېر په قهر شوم. (۷) د فکر کولو نه وروسته ما د قوم مشران او مامورین ملامته کړل او هغوی ته مې وویل: «تاسو ولې د خپلو خپلوانو څخه ضمانت اخلي؟»

بیا مې د هغوی په ضد لویه جرگه راوغوښتله. (۸) هغوی ته مې وویل: «ترڅو پورې چې مونږ کولای شول، خپل یهودي خپلوان مو چې په پردیو قومونو باندې خرڅ شوي وو، بېرته واخیستل. اوس تاسو هغوی دې ته مجبوروی چې خپل ځانونه په مونږ، یعنې په

خپلو خلکو باندې خرڅ کړي!» مشران غلي شول او ځواب يې نه درلود.

٩) بيا مې وويل: «تاسو چې کوم کار کوئ هغه بڼه نه دی! تاسو بايد د خدای څخه ووپرېږئ او هغه کار وکړئ چې بڼه وي. نو تاسو بايد زمونږ د بنمنانو يعنې غيريهوديانو ته وخت ورنه کړئ چې په مونږ باندې ملنډې ووهي. ١٠) ما، زما خپلوانو او زما ملگرو، خلکو ته پيسې او غلې دانې په پور ورکړې دي، خو مونږ بايد د هغو په بدل کې ضمانت ونه غواړو. ١١) تاسو چې د هغوی پټي، د انگورو باغونه، د زيتونو باغونه او کورونه او هم هغه سود چې د پيسو، غلو، دانو، شرابو او د زيتونو د تېلو په خاطر د هغوی څخه اخيستی دی، همدا نن بېرته ورکړئ.»

١٢) مشرانو ځواب ورکړ: «څنگه چې تاسو وايئ هماغسې به وکړو. مونږ به د هغوی جايداد بېرته ورکړو او خپل پورونه به ورڅخه نه غواړو.»

کاهنان مې راوغوښتل او د هغوی په مخکې مې مشرانو او مامورينو ته قسم ورکړ چې په هغې وعدي باندې چې همدا اوس يې وکړه ١٣) بيا مې څادر راوويست او هغه مې وڅنډلو. بيا مې وويل: «ستاسو څخه هرڅوک چې په خپله وعده باندې ونه درېده، نو خدای به هغه همداسې وڅنډي. هغه به ستاسو څخه ستاسو کورونه او ټول شيان واخلي او تاسو ته به هېڅ شی پرېږدي.»

هرڅوک چې حاضر ؤ ويې ويل: «آمين!» او د څښتن ثنا يې وويله.

څنگه چې خلکو وعده وکړه، هماغسې يې وکړل.

د نحميا سخاوت

۱۴) د دې ټولو دولسو کالو په دوران کې چې زه د يهودا والي وم،
يعنې د ارتخششتا د پاچاهۍ د شلم کال څخه تر دوه دېرشم کاله
پورې نه ما او نه زما خپلوانو د والي دپارهغه ټاکل شوي ډوډۍ
خوړله. ۱۵) زما څخه مخکې هر والي به په خلکو باندې دروند بار
اينبوده، يعنې د هغوی څخه به يې د خوړو او شرابو دپاره د ورځې
څلوېښت مثقاله سپين زر غوښتل. حتی د هغوی مامورينو به په
خلکو باندې ظلم کاوه. خو ما داسې کار نه کاوه، ځکه چې د خدای
څخه وپرېدم. ۱۶) ما خپل ټول قوت او طاقت د دېوال په بيا
ودانولو باندې ولگاوه او هېڅ ځمکه مې د ځان دپاره وانه خيستله.
زما ټول خدمتگاران هلته د کار دپاره راټول شوي وو. ۱۷) برسېره
پر هغو ټولو خلکو چې د شاوخوا قومونو څخه به ماته راتلل، ما تل
د يهوديانو يو سلو پنځوسو کسانو او د هغوی مامورينو ته په خپل
دسترخوان باندې ډوډۍ ورکوله. ۱۸) ما به هره ورځ يو غويي، شپږ
چاغ پسونه، چرگان او په هرو لسو ورځو کې به مې يوځل په زياته
اندازه هر ډول شراب تيارول. ما د والي په توگه د خپلو خوړو د
لگښت غوښتنه نه ده کړې. زه پوهېدم چې دا په خلکو باندې څومره
دروند بار دی.

۱۹) ای زما خدايه، ما در په یاد کړه او د هغه څه په خاطر چې د
دې خلکو دپاره مې کړي دي ماته برکت راکړه.

د نحميا په خلاف دسيسې

٦ (١) سنبلط، طوبيا، چشم چې عرب ؤ او زمونږ نورو دښمنانو واورېدل چې مونږ د دېوال د ودانولو کار پای ته رسولی دی او په هغه کې هېڅ سوری پاتې نه دی. یوازې د دروازو د پلو د اېښودلو کار پاتې ؤ. (٢) نو سنبلط او چشم ماته یو پیغام راولېږه او دا وړاندیز یې وکړ چې د هغوی سره د اونیو په ډاگ کې په یوه کلي کې وگورم. زه یوه شوم چې دا د هغوی یو چل ؤ او غوښتل یې چې ماته زیان ورسوي. (٣) هغوی ته مې استازي ورولېږل چې داسې ورته ووايي: «زه په یو مهم کار باندې بوخت یم. زه نه شم کولای چې خپل کار پرېږدم، هلته درشم او ستاسو سره وگورم.»

(٤) هغوی څلور ځلې هماغه پیغام راولېږه او ما ورته هر ځل هماغه ځواب ورلېږه.

(٥) نو سنبلط خپل خدمتگار د پنځم ځل دپاره د یو لیک سره راولېږه، دا یو سرخلاصی لیک ؤ. (٦) په هغه کې داسې لیکل شوي وو:

• «چشم وايي چې د گاونډیو قومونو په منځ کې داسې اوازې دي چې ته او یهودیان اراده لرئ چې سرغړونه وکړئ، نو په دې خاطر تاسو دا دېوال ودانوی. دا هم وايي چې ته غواړې خپل ځان د هغوی پاچا کړې. (٧) همدارنگه تا نبیان هم ټاکلي دي چې په اورشلیم کې داسې اعلان وکړي چې نحميا د يهودا پاچا دی. نو دا خبر به بېرته پاچا ته ورسېږي، ښه به

دا وي چې زما سره وگورې، ترڅو په دې اړه يو د بل سره مشوره وكړو.»

۸) ما هغه ته ځواب ورولبړه: «ته چې څه وايې په هغې كې هېڅ رښتيا نشته. دا ټولې خبرې تا د خپله ځانه جوړې كړې دي.»

۹) هغوی ټولو هڅه كوله چې مونږ ووپروي او د دې كار څخه لاس واخلو. خو ما خدای ته دعا وكړه چې ماته قوت راکړه.

۱۰) شمعيه د دلایا زوی او د مهيتبيل لمسي نه شو كولاى چې خپل كور پرېږدي، نو زه د هغه د ليدلو دپاره لاړم. چې كله يې زه وليدم، ويې ويل: «بايد د خدای په كور كې پټ شو او دروازې قلف كړو، ځكه چې هغوی د شپې راځي چې تا ووژني.»

۱۱) ما ځواب وركړ: «زه داسې سړی نه يم چې وتښتم او پټ شم. ايا ته فكر كوي چې زه به د خدای په كور كې په پټېدلو سره خپل ژوند وژغورم؟ زه به دا كار ونه كړم.»

۱۲) كله چې ما په دې اړه فكر وكړ نو پوه شوم چې خدای شمعيه نه دی رالېږلی، بلكې طوبيا او سنبلط هغه ته رشوت وركړی دی چې ماته دا خبرداري راکړي. ۱۳) هغوی هغه اجير نيولی ؤ چې ما ووپروي او گناه وكړم، ترڅو هغوی وكولاى شي چې زما نوم بد كړي او ومې شرموي.

۱۴) ما دعا وكړه: «ای زما خدايه، هغه څه چې طوبيا او سنبلط

و کړل هغه در په یاد کړه او هغوی ته سزا ورکړه. همدارنگه نوعدیه پیغمبره او نور ټول نبیان در په یاد کړه چې غوښتل یې ما ووېروي.»

د دېوال د کار سرته رسېدل

۱۵ دېوال په دوه پنځوس ورځو کې د ایلول د میاشتې په پنځه ویشتمه نېټه پای ته ورسېده. ۱۶ کله چې زمونږ ټول دښمنان خبر شول چې کار پای ته ورسېده، نو شاوخوا قومونه ووېرېدل او رسوا شول، ځکه چې هغوی په دې پوه شول چې زمونږ خدای د دېوال په بیا ودانولو کې زمونږ سره مرسته کړې ده.

۱۷ په دې ټوله موده کې یهودي مشرانو او طوییا یو بل ته لیکونه استول. ۱۸ دوه دلیلونه وو چې په یهودا کې ډېرو خلکو د طوییا سره قسم کړی ؤ: یو دا چې شکنیا د آرح زوی د هغه خسر ؤ او بل دا چې د طوییا زوی یهوحنان د برکیا د زوی مشلام د لور سره واده کړی ؤ. ۱۹ خلکو به زما په مخکې د طوییا د ښو کارونو په اړه خبرې کولې او زما خبرې به یې هغه ته رسولې. نو طوییا به لیکونه رالېږل چې ما ووېروي.

۷ ۱ نو دېوال ودان شو، ټولې دروازې په خپلو ځایونو کې کېښودل شوې او د خدای د کور ساتونکو، سندرغاړو او لویانو ته خپل کارونه وسپارل شول. ۲ دوه کسان مې د اورشلیم د ښار د اداره کولو دپاره د چارواکو په توګه وټاکل: زما ورور حناني او د جنگي کلا قوماندان حنیا. حنیا د ډېرو خلکو په پرته یو اعتباري

سړی ؤ او له خدایه وپړېده. (۳) ما هغوی ته وویل: «د اورشلیم دروازې تر هغه وخته پورې مه خلاصوئ ترڅو لمر ښه نه وي راختلی او د لمر پرېوتلو په وخت کې یې د ساتونکو د رخصتېدلو څخه مخکې تړئ او اړم ورته اچوئ.» هغوی ته مې دا هم وویل چې د اورشلیم د اوسېدونکو څخه ساتونکي وټاکي او د هغوی څخه ځینې کسان پوستو ته ورکړي او نور دې د خپلو کورونو په شاوخوا سیمه کې گزمه وکړي.

د راستانه شوو جلاوطنو لست

(عزرا ۲: ۱ - ۷۰)

(۴) اورشلیم یو لوی او پراخه ښار ؤ، خو ډېر خلک په کې نه اوسېدل او تر هغه وخته پورې لا کورونه په کې بېرته جوړ شوي نه وو. (۵) خدای دا فکر زما په زړه کې واچاوه چې قوم او د هغوی مشران او مامورین د هغو د کورنیو د سوانحو د ثبتولو دپاره راټول کړم. ما د هغو خلکو نسب نامې راپیدا کړې چې د اسیرتوب څخه لومړی راستانه شوي وو او دا هغه معلومات دی چې ما راپیدا کړ:

(۶) ډېرو جلاوطنو خلکو د بابل ولایت پرېښود او اورشلیم او یهودا ته یې خپلو ښارگوټو ته راستانه شول. له هغه وخت څخه چې نبوکدنصر پاچا هغوی د اسیرانو په توګه بابل ته بیولي وو، د هغوی کورنۍ هلته په جلاوطنۍ کې اوسېدلې. (۷) دا د هغوی مشران وو: زروبابل، یشوع، نحمیا، عزریا، رعمیا، نحمانی، مردخای، بلشان، مسفارت، بغوای، نحوم او بعنه.

دا د اسراييلو د طايفو لست دی چې په هغه کې د هرې
 طايفې د خلکو شمېر ليکل شوی دی چې د جلاوطني څخه راستانه
 شوي وو:

• د فرعوش له طايفې څخه - ۲۱۷۲ تنه

• د شفتيا له طايفې څخه - ۳۷۲ تنه

• د آرح له طايفې څخه - ۶۵۲ تنه

• د فحت موآب له طايفې څخه چې د يشوع او يوآب د

اولادې څخه وو - ۲۸۱۸ تنه

• د عيلام له طايفې څخه - ۱۲۵۴ تنه

• د زتو له طايفې څخه - ۸۴۵ تنه

• د زکي له طايفې څخه - ۷۶۰ تنه

• د بنوي له طايفې څخه - ۶۴۸ تنه

• د بباي له طايفې څخه - ۶۲۸ تنه

• د عزجد له طايفې څخه - ۲۳۲۲ تنه

• د ادونيقام له طايفې څخه - ۶۶۷ تنه

• د بغواي له طايفې څخه - ۲۰۶۷ تنه

• د عادين له طايفې څخه - ۶۵۵ تنه

• د آطير له طايفې څخه چې د حزقيا په نوم هم يادېده - ۹۸

تنه

• د حاشوم له طايفې څخه - ۳۲۸ تنه

• د بيساي له طايفې څخه - ۳۲۴ تنه

• د حاريف له طايفې څخه - ۱۱۲ تنه

• د جبعون له طايفې څخه - ۹۵ تنه

هغه خلک چې نیکونه یې په لاندېنيو ښارگوټو کې (۲۶) - (۳۸)

اوسېدل، هم راستانه شول:

- د بیت لحم او نطوفه څخه - ۱۸۸ تنه
- د عناتوت څخه - ۱۲۸ تنه
- د بیت عزموت څخه - ۴۲ تنه
- د قریت یعاریم، کفیرې او بیروت څخه - ۷۴۳ تنه
- د رامې او جبې څخه - ۶۲۱ تنه
- د مخماس څخه - ۱۲۲ تنه
- د بیت ییل او عای څخه - ۱۲۳ تنه
- د بل نبو څخه - ۵۲ تنه
- د بل عیلام څخه - ۱۲۵۴ تنه
- د حاریم څخه - ۳۲۰ تنه
- د اریحا څخه - ۳۴۵ تنه
- د لود، حادید او اونو څخه - ۷۲۱ تنه
- د سناعه څخه - ۳۹۳۰ تنه

دا د هغو کاهنانو د طایفو لست دی چې د جلاوطني څخه (۳۹) - (۴۲)

راستني شوي:

- د یدعیا د طایفې څخه چې د یشوع د اولادې څخه وو -
۹۷۳ تنه
- د یمیر د طایفې څخه - ۱۰۵۲ تنه
- د فشحور د طایفې څخه - ۱۲۴۷ تنه

• د حاريم د طايفې څخه - ۱۰۱۷ تنه

د لاويانو هغه طايفې چې د جلاوطني څخه راستنې (۴۵) - (۴۳)

شوي:

• د يشوع او قديمي بيل د طايفو څخه چې د هودويا اولاده وه

- ۷۴ تنه

• د خدای د کور د سندرغاړو څخه چې د اساف اولاده وه -

۱۴۸ تنه

• د خدای د کور د ساتونکو څخه چې د شلوم، آطير، تلمون،

عقوب، حطيطا او شوبای اولاده وه - ۱۳۸ تنه

د خدای د کور د خدمتگارانو طايفې چې د جلاوطني (۵۶) - (۴۶)

څخه راستنې شوي:

• صيحا، حسوفا، تباعوت، قيروس،

• سيعا، فادون، لبانه، حجابه، شلمای،

• حانان، جدیل، جحر، ريبايه، رزين،

• نقودا، جزام، عزه، فاسيح، بيسای،

• معونيم، نفوشسيم، بقبوق، حقوفا،

• حرحور، بزليت، محيدا، حرشا،

• برقوس، سيسرا، تامح، نصيح او حطيطا.

د سليمان د خدمتگارانو هغه طايفې چې د جلاوطني (۵۹) - (۵۷)

- سوطای، صوفرت، فریدا،
- یعله، درقون، جدیل، شفطیا،
- حطیل، فوخرت حظبایم او آمون.

⑥۰ د خدای د کور د خدمتگارانو او د سلیمان د خدمتگارانو د اولادې ټول شمېر چې د جلاوطنی څخه راستانه شوي وو، ۳۹۲ تنه وو.

⑥۱-⑥۲ شپږ سوه دوه څلوېښت تنه د دلایا، طوبیا او نقودا د طایفو څخه وو او د تل ملح، تل حرشا، کروب، ادون او یمیر د ښارگوټو څخه راستانه شوي وو، خو هغوی نه شو کولای دا ثابته کړي چې د اسرایلیانو د اولادې څخه دي.

⑥۳-⑥۴ د کاهنانو دغو لاندېنیو طایفو ونه شو کولای چې خپلې سوانح راپیدا کړي، ترڅو خپل نیکونه ثابت کړي: حبایا، هقوس او برزلاي. (د برزلاي د کاهنانو د طایفې نیکه د جلعادي برزلاي د طایفې د یوې ښځې سره واده کړی ؤ او د خپل خسر د طایفې په نوم یاد شو.) څرنګه چې هغوی نه شو کولای دا ثابته کړي چې د هغوی نیکونه څوک وو، نو هغوی ناپاک ګڼل کېدل، نو ځکه د کاهنانو په توګه ونه منل شول. ⑥۵ د یهودیانو والي هغوی ته وویل: «تر هغې پورې چې د کوم کاهن له خوا د اوریم او تمیم په وسیله معلومه نه شي چې تاسو په رښتیا سره کاهنان یی، تاسو نه شی کولای هغه

ډوډی وخورئ چې خدای ته وړاندې کیري.»

٦٦-٦٩ د هغو جلاوطنو خلکو شمېر چې راستانه شوي وو، ټول

٤٢٣٦٠ تنه وو. برسېره پر دې هلته ٧٣٣٧ تنه نارینه او بنځینه

خدمتگاران وو. د نارینه او بنځینه سندرغاړو شمېر دوه سوه پنځه

خلوېښت تنه وو. لاندیني څاروي هم ورسره وو:

• اسونه - ٧٣٦

• قچرې - ٢٤٥

• اوبناب - ٤٣٥

• خره - ٦٧٢٠

٧٠-٧٢ د طایفو ځینو مشرانو د خدای د کور د بیا ودانولو د

لگښت دپاره مرسته وکړه. والي دا شیان خزاني ته ورکړل: اته

کیلوگرامه سره زر، د مراسمو د سرته رسولو په خاطر ٥٠ دانې کاسې

او د کاهنانو دپاره ٥٣٠ چينې. د طایفو ځینو مشرانو دا شیان خزاني

ته ورکړل: ١٦٨ کیلوگرامه سره زر او ١٢٥٠ کیلوگرامه سپين زر.

نورو خلکو دا شیان ورکړل: ١٧٠ کیلوگرامه سره زر، ١١٠٠

کیلوگرامه سپين زر او د کاهنانو دپاره ٦٧ چينې.

٧٣ نو کاهنان، لایوان، د خدای د کور ساتونکي، سندرغاړي، نور

خلک، د خدای د کور خدمتگاران يعنې د اسراييلو ټول قوم د يهودا

په ښارگوټو او ښارونو کې ځای په ځای شول.

عزرا خلکو ته په لوړ اواز تورات لولي

۱) په اوومه میاشت د اسراییلو قوم ټول په خپلو ښارونو کې

ځای په ځای شول. د همدې میاشتې په اوله ورځ هغوی ټول په اورشلیم کې د ابو د دروازې مخې ته په انگرې کې سره راټول شول.

هغوی د عزرا څخه چې د شریعت عالم ؤ، وغوښتل چې د تورات کتاب چې څښتن د موسی په وسیله اسراییلو ته ورکړی ؤ، راوړي.

۲) نو عزرا هغه کتاب هغه ځای ته راوړ چې خلک په کې راټول شوي وو، یعنې سړي، ښځې او هغه ماشومان چې په داسې عمر کې وو چې د پوهېدلو توان یې درلود. ۳) عزرا دروازې ته په مخامخ انگرې کې د سهار وختي څخه تر غرمې پورې هغوی ته تورات ولوست او هغوی ټولو ورته په غور سره غوږ نیولی ؤ.

۴) عزرا د لرگي په منبر باندې چې د همدې مقصد دپاره جوړ شوی ؤ، ولاړ ؤ. د هغه ښي لاس ته متیا، شمع، عنایا، اوری، حلقیا او معسیا او چپ لاس ته یې فدايا، میشاییل، ملکیا، حاشوم، حشبدانه، زکریا او مشلام ولاړ وو.

۵) عزرا په یو داسې لوړ ځای کې ولاړ ؤ چې هرچا لیدلی شو. کله چې هغه کتاب پرانیست، هغوی ټول ودرېدل. ۶) عزرا لوی څښتن خدای ته ثنا وویل او ټول قوم خپل لاسونه پورته کړل او په ځواب کې یې وویل: «امین! امین!» هغوی په سجده شول او د څښتن عبادت یې وکړ.

۷) وروسته بیا هغوی پاڅېدل او په خپلو ځایونو کې ودرېدل او

دغو لایوانو ورته د تورات کتاب بیان کړ: یسوع، باني، شریبا، یامین، عقوب، شبتای، هودی، معسیا، قلیطا، عزریا، یوزاباد، حانان او فلایا.

۸ هغوی د خدای د تورات کتاب په لوړ او از لوست او هغه یې

تشریح کاوه، ترڅو خلک پرې پوه شي.

۹ کله چې خلکو ته شریعت لوستل کېده، هغوی په ژړا پیل وکړ.

نو نحمیا والي، عزرا کاهن او د شریعت عالم او هغو لایوانو چې

خلکو ته یې شریعت تشریح کاوه، ټولو خلکو ته وویل: «دا ورځ

ستاسو د څښتن خدای سپېڅلې ورځ ده. نو تاسو ویر او ژړا مه کوئ.

۱۰ اوس خپلو کورونو ته لاړ شئ او جشن ونیسئ. د خپلو

خوندورو خوړو او شرابو څخه هغه چاته چې نه یې لري د هغوی

برخه ورکړئ. نن ورځ زمونږ د څښتن دپاره یوه سپېڅلې ورځ ده، نو

مه خفه کېږئ. د څښتن خوشحالی ستاسو قوت دی.»

۱۱ لایوانو هم خلک ارام کړل او هغوی ته یې وویل: «غلي شئ!

۱۲ نن ورځ یوه سپېڅلې ورځ ده، نو مه ژاړئ او مه خفه کېږئ.»

نو ټول خلک خپلو کورونو ته لاړل. هغوی په ډېره خوشحالی سره

و خوړل او ویې څښل او څه چې یې درلودل، د هغو څخه یې نورو

ته هم د هغوی برخه وروولېږله، ځکه څه چې هغوی ته لوستل شوي

وو، ورباندې پوه شول.

د جونگرو اختر

۱۳ یوه ورځ وروسته د ټولو طایفو مشران د کاهنانو او لایوانو سره

۱۴ یوځای عزرا ته ورغلل چې هغوی د تورات حکمونه زده کړي.

هغوی په دې پوه شول چې په شریعت کې لیکل شوي دي چې
خښتن د موسی په وسیله حکم کړی و چې په اوومه میاشت چې
هغوی اختر لمانځي، باید په جونگړو کې واوسېږي. (۱۵) دا هغه
حکم و چې هغوی باید په اورشلیم او نورو ښارگوټو کې اعلان
وکړي: «غرونو ته لار شئ او د زیتونو، ځنگلي زیتون، اس، خرما او
نورو ونو څانگې راوړئ چې په شریعت کې د لیکل شویو لارښوونو
سره سم د هغو څخه جونگړې جوړې کړئ.»

(۱۶) نو خلکو د ونو څانگې راوړلې او د خپلو کوټو د بامونو، په
خپلو حویلیو، د خدای د کور په حویلی او د اوبو د دروازې او د
افرایم د دروازې په عمومي انګړونو کې یې ورڅخه جونگړې جوړې
کړې. (۱۷) هغو ټولو خلکو چې د اسیرتوب څخه بېرته راغلي وو،
جونگړې جوړې کړې او په هغو کې اوسېدل. هغوی ټول ډېر
خوشحاله وو، ځکه چې د نون د زوی یوشع د زمانې څخه تر هغې
ورځې پورې اسراییلیانو په دې ډول جشن نه و لمانځلی. (۱۸) د
اختر د لومړۍ ورځې څخه تر وروستنی ورځې پورې عزرا هره ورځ
د خدای د تورات یوه برخه په لوړ اواز لوستله. هغوی دا اختر اووه
ورځې ولمانځه او د شریعت سره سم په اتمه ورځ نوموړي مراسم په
دعا او عبادت سره پای ته ورسېدل.

د گناهونو د اقرار دعا

(۱) - (۲) د همدې میاشتې په څلورویشتمه ورځ د اسراییلو قوم
سره راغونډ شو چې روژه ونیسي، د دې دپاره چې د خپلو گناهونو

په خاطر خپل خفگان څرگند کړي. هغوی له پخوانه خپل ځانونه د ټولو پرديو قومونو څخه جدا کړي وو. هغوی د خفگان د علامې په توگه د وير کالي اغوستي وو او په خپلو سرونو باندې يې خاورې اچولې وې. بيا هغوی ودرېدل او په هغو گناهونو باندې يې اقرار وکړ چې دوی او د دوی نیکونو کړي وو. (٣) هغوی درې ساعته ولاړ وو او د خپل څښتن خدای تورات ته يې غوږ نيولی ؤ او درې ساعته نور يې په خپلو گناهونو باندې اقرار وکړ او د خپل څښتن خدای عبادت يې وکړ.

(٤) يشوع، باني، قدمي ييل، شبنيا، بوني، شربيا، باني او کناني په هغه منبر باندې ودرېدل چې د لاويانو دپاره ؤ او په لوړ اواز يې خپل څښتن خدای ته زاری وکړې.

(٥) دغو نورو لاويانو خلکو ته د عبادت دپاره بلنه ورکړه: يشوع، قدمي ييل، باني، حشبنيا، شربيا، هوديا، شبنيا او فتحيا. هغوی وويل:

پاخېرئ وکړئ ستاينه مو د خپل څښتن خدای

ستاينه وکړئ د هغه د تل دپاره

هر يو دې وکړي د هغه د جلالي نوم ستايش

ثنا دې وي ستا پر جلاله نوم ته ستر چې دی د ټولو صفتونو

ځنې

ته څښتن يې يوازې ته څښتن يې (٦)

تا ټول اسمانونه او هم ستوري يې جوړ کړي دي

تا ځمکه درياب او هر چې دي هغو کې ټول راپيدا کړي دي

تا دی وربخښلی ژوندون ټولو ته

کړي تاته سجده ستا عبادت کړي اسماني ځواکونه

ته هغه څښتن خدای يې چا غوره چې ابرام کړلو

تا هغه د کلدانيانو د اور ښار څخه راوويست

او د هغه نوم دې ابراهيم کېښود

ته شوې پوه چې هغه تاته وفادار دی

او تا د هغه سره لوظ وکړ

تا وکړه وعده د کنعانيانو ځمکه وربه کړې د هغه اولادې ته

هم د حيتيانو، اموريانو ځمکه

د فرزيانو، يبوسيانو، جرجاشيانو ځمکه

ودرېدلې ته خپله وعده باندې

ځکه چې ته يې وفادار

٩) تا وليد مصر کې زمونږه د نيکونو کړاو

کله چې هغوی سرې بحيرې سره وو

تا واورېدلې چې هغوی چيغې وهلې په خاطر د مرستې

١٠) تا د فرعون او د هغه د درباريانو

او د هغه د وطن د خلکو مقابل کې

وښودلې معجزې حيرانوونکې

خکه پوهېدلې ته چې څنگه کبرجنه رويه وکړه

دوی زمونږ نيکونو سره

تا داسې نوم وگاتپه چې پاتې دی تر نن پورې

١١) جوړه دې کړه لاره د درياب په منع کې خپل قوم ته

پورې وتل هغوی درياب باندې په وچه ځمکه

ژورو اوبو ته دې گوزار کړل هغوی

څوک چې ورپسې وو ستا ولس پسې

ډوب شول لکه تيره چې شي ډوبه توفاني درياب کې

د ورځې کره دې لارښوونه ورته ورپځ باندې (۱۲)

روښانوله ورته لاره دې د شپې له خوا په اور باندې

ته شوې راکوز د سینا غره باندې (۱۳)

اسمان نه وکړې دې خبرې دوی ته

ورکړله زده کره دې هغوی ته د باور نه ډکه

ښه قوانین عادلانه دې ورکړل

وښوده هغوی ته دې سپېڅلې ورځ د سبت خپله (۱۴)

ورته دې ورکړل قوانین او تورات

په وسیله د خدمتگار خپل موسی

کله چې وړي شول هغوی (۱۵)

تا ورته ورکړله ډوډی له اسمانه څخه

ورته دې ورکړلې د گټ څخه اوبه چې کله تېري شول

ودې ویل هغوی ته چې ورننوځي

ونیسي هغه ځمکه چې تا ورته قسم کړی چې ور به یې کړې

خو زمونږ نیکونه شول سرزوري مغرور ۱۶

سرغړونه یې وکړه ستا د اوامرو ځنې

سرغړونه یې وکړه ستا د اطاعته ځنې ۱۷

هغه معجزې چې تا بنودلې وې هغه یې هېرې کړلې

هغوی د خپلې سرزورۍ په سبب کړلو یو مشر غوره

چې د مصر غلامۍ ته بېرته بوځي هغوی

خو ته بڅښونکی خدای یې

ته مهربانه یې او ته رحیم یې

زر ته په قهر پرې نه

د ستا تلپاتې مینه لویه ده

تا هغوی پرېښودل

حتی هغوی د خوسې په شکل بت جوړ کړ ۱۸

او ویل یې چې دا هغه خدای دی

چې یې راوویستئ له مصر څخه

ای خښتنه! وګر څومره سپکاوی ستا هغوی

۱۹) خو تا هغوی هلته په دښته کې پرېښودل،

ځکه چې ستا رحمونه ډېر زیات دي

لېرې نه ګرځه ورپېڅ او اور هغوی نه دې

ورپېڅ به د ورځې ورته لار ښودله

اور به د شپې رڼا کوله لاره

۲۰) د خپل نېک روح په وسیله دې د هغوی وګرځه لارښوونه

تا د خوراک دپاره من ورکاوه او اوبه د څښاک دپاره

۲۱) ودې ساتل دښته کې څلوېښت کاله

هېڅکله محتاج نه شو هېڅ څه ته دوی

د هغوی جامې هېڅکله زړې نه شوې

د هغوی پښې له درده نه پرسېدې

۲۲) ورته دې ورکړل پاچاهياني او قومونه

کړل دې آباد هغوی په هر ځای کې

ويې نيوه د سيحون پاچا د حشبون هېواد

هم يې د عوج پاچا د باشان هېواد

٢٣) تا هغوی ته دومره زيات بچي ورکړل

دومره لکه ستوري چې اسمان کې وي

تا هغوی هغه وطن ته راوستل

چې د هغوی د نيکونو سره

د ورکولو دې وعده کړې وه

٢٤) نو د کنعان خاوره هغوی ونيوه

تا د هغه ځای اوسېدونکي کړل مغلوب هغوی ته

تا خپل قوم ته قوت ورکړ

چې هرڅه چې هغوی غواړي

ويې کړي د خلکو د کنعان سره او هم يې پاچاهانو سره

٢٥) ښارونه ونيول ستا قوم دېوال لرونکي

او هم ځمکه حاصلخيزه هغوی

د ډېرو بنو شيانو ډک کورونه او

د لا پخوا نه کيندل شوې د اوبو زېرمې

ويې نيولې د زيتونو ونې او هم

مپوه دارې ونې او هم د انگور باغونه

و خوړل ټول هغه شيان چې يې غوښتل

شول چاغ خوړلو سره

چې دې ورکړي وو هغوی ته ټول بڼه شيان

هغوی ترې خوند واخيست

خو نافرمانه شو ستا قوم او شو ياغي د ستا نه ۲۶

هغوی کړه شا ستا شريعت ته کړل يې مړه ستا نبیان

خبرداري يې چې ورکړی ؤ هغوی ته

چې بيا ستا خواته دروگرځي

هغوی هر وخت ستا ستر توهين کړی دی

نو تا هغوی خپل دښمنانو ته په لاس ورکړل ۲۷

چې هغوی وکړ بد سلوک ورسره

خو هغوی وکړ تاته سوال د خپل تکلیف په وخت کې مرستې لره

تا دعاگانې د هغوی اسمان نه واورېدلې

تا له امله د خپل لوی رحم

ژغورونکي ولېږل چې خلاص کړي هغوی

کله چې سوله راغله بیا وکړه هغوی گناه د ستا په خلاف (۲۸)

او تا بیا ورکړل هغوی د دښمنانو لاس ته

چې په هغوی باندې حکومت وکړي

خو بیا هم کله چې وویستله توبه هغوی

ستا نه یې سوال وکړ چې وژغورې دوی

تا په اسمان کې هغه واورېد

او په خپل رحمت دې هغوی بیا بیا وژغورل

خبردارۍ دې ورکړ دوی ته چې د ستا شریعت ته بېرته (۲۹)

راشي

خو هغوی ونه منل خپل غرور کې ستا قوانین

که شه هم ستا په قوانینو باندې تلل د ژوندانه لاره ده

مگر هغوی شولو سرزوري او سخت زړي اطاعت یې نه کړ

کلونه صبر وکړ تا او په خپل روح باندې دې (۳۰)

خبردارۍ یې ورکړ دوی ته په وسیله د نبیانو سره

خو وو کانه ستا خلک تا پرې حاکم کړل نور قومونه

خو بیا هم تا د خپل لوی رحمت په سبب (۳۱)

هغوی پرېښودل او نه دې کړل نابود هغوی

ته مهربانه او رحیم خدای یې!

ای زمونږ خدایه څومره ستر یې ته (۳۲)

څومره ځواکمن او وپروونکی یې ته

په وفادارۍ سره ولاړ یې په خپل لوظ باندې

دغه سختۍ او کړاوونه چې تېر کړي دي مونږ

ستا په نظر کې باید نه شي دا بې ارزښته ښکاره

له هغې ورځې پاچاهان چې د اشور بریالي شوي په مونږ بیا تر

ننه

دېرې بلاوي نازل شوې په مونږ ټولو په شاهانو او مشرانو

زمونږ

په کاهنانو، نبیانو او نیکونو زمونږ

ته وې په حقه چې هر ځل دې راکړه مونږ ته سزا (۳۳)

که څه هم مونږ ده گناه کړې خو ته یې وفادار

زمونږ پاچاهانو زمونږ مشرانو، کاهنانو او نیکونو زمونږ (۳۴)

ستا په شریعت باندې عمل ونه کړ

هغوی غوږ ونه نیوه ستا خبرداریو او حکمونو لره

تا لوی برکت ورکړ هغوی ته د پاچاهۍ (۳۵)

پرېمانه شتمني او هم د ځمکې حاصلخېزې سره

مگر هغوی نه عبادت وکړ د ستا

او نه یې پرېښودلې خپلې بدۍ

گوره مونږ نن یو غلامان (۳۶)

زمونږ نیکونو ته ورکړې دې چې ځمکه حاصلخېزه وه

چې یې مېوې او ښه فصلونه وخورې

وگوره نن مونږ غلامان يو په کې

ⓃⓇ اخلي پرېمانه حاصلات د ځمکې دا پاچاهان

چې دې ټاکلي دي په مونږ باندې

ځکه چې مونږه گناه کړې ده

څه چې يې وي خوښه

کړي يې په مونږه او په څارويو زمونږ

لوی مصيبت کې گرفتار يو مونږ

قوم او د څښتن سره لوظ

ⓃⓈ د هغو ټولو پېښو له امله چې وشوې، مونږ د اسراييلو قوم يو لیکل شوی ټينگ لوظ کوو او زمونږ مشران، لايان او زمونږ کاهنان به په هغه باندې خپل مهر ونه ولگوي.

۱۰ ⓃⓉ لومړني کس چې مهر يې ولگاوه هغه والي يعنې نحميا د حکليا زوی ؤ او بيا صدقيا مهر ولگاوه. لاندې خلکو هم مهر ونه ولگول:

• ⓃⓇ-ⓃⓈ کاهنان: سرايا، عزريا، ارميا، فشور،

• امريا، ملکيا، حطوش، شبنيا،

- ملوک، حاریم، مریموت، عوبدیا،
- دانیال، جنتون، باروک، مشلام،
- ایبا، میامین، معزیا، بلجای او شمعیه.
- (۹) - (۱۳) لاویان: یشوع د ازنیای زوی،
- بنوی د حیناداد د طایفی خخه،
- قدمی ییل، شبنیا، هودیا، قلیطا،
- فلایا، حانان، میکا، رحوب،
- حشییا، زکور، شریبا، شبنیا،
- هودیا، بانی او بنینو.
- (۱۴) - (۲۷) د قوم مشران: فرعوش، فحت موآب، عیلام، زتو،
- بانی، بونی، عزجد، بیای، ادونیا،
- بغوای، عادین، آطیر، حزقیاء،
- عزور، هودیا، حاشوم، بیسای،
- حاریف، عناتوت، نیبای، مجفیعاش،
- مشلام، حیزیر، مشیزبیل، صادوق،
- یدوع، فلتیا، حانان، عنایا، هوشع،
- حنیا، حشوب، هلوحیش، فلحا،
- شوبیق، رحوم، حشبن، معسیا،
- اخیا، حانان، عانان، ملوک،
- حاریم او بعنه.

د لوظ متن

مونږ د اسراییلو قوم، کاهنانو، لاویانو، د خدای د کور ساتونکو، (۲۸)

سندرغاړو، خدمتگارانو او نورو ټولو هغو خلکو چې د خدای د شریعت څخه اطاعت کوي، خپل ځانونه د هغو پرديو قومونو څخه چې زمونږ په خاوره کې اوسېږي، بېل کړل. مونږ د خپلو بڼځو او خپلو ټولو هغو زامنو او لورگانو سره چې په دې لوظ پوهېږي، (۲۹) د خپلو مشرانو سره په دې قسم کې یوځای کېږو چې مونږ به د خدای د شریعت سره سم چې خدای د خپل خدمتگار موسی په وسیله راکړی دی خپل ژوند تېروو. مونږ به د خپل څښتن په ټولو حکمونو، قوانینو او شرطونو باندې عمل او د هغو اطاعت به کوو. که چېرې مونږ هغه مات کړو، نو د خدای لعنت دې په مونږ باندې وي.

(۳۰) مونږ دا لوظ کوو چې مونږ به خپلې لورگانې د غیریهودیانو زامنو ته نه ورکوو او نه به پرېږدو چې زمونږ زامن د غیریهودیانو د لورگانو سره ودونه وکړي.

(۳۱) که چېرې پردي خلک غلې دانې یا کوم بل شی راوړي چې په مونږ باندې یې د سبت یا په کومه بله سپېڅلې ورځ خرڅ کړي، مونږ به یې ورڅخه وانخلو.

په هر اووم کال به په ځمکه کې کرنه نه کوو او خپل ټول پورونه به وبخښو.

(۳۲) مونږ مسوولیت لرو چې هر کال به د مثقال درېمه برخه سپین زر د خپل خدای د کور د لگښت دپاره ورکړو.

(۳۳) مونږ به د خدای په کور کې د عبادت دپاره دا شیان تیار کړو:

سپېڅلې ډوډۍ، د غلو دانو ورځنۍ نذرانه، هغه څاروي چې د قربانيو په توګه هره ورځ سوځول کېږي، د سبت، د نوې مياشتې د اخترونو او نورو اخترونو دپاره سپېڅلې نذرانې، نورې سپېڅلې نذرانې، د اسراييلو د ګناهونو د کفارې نذرانې او نور شيان چې د خدای د کور دپاره ورته اړتيا ده.

۳۴) مونږ يعنې کاهنان او لاويان او زمونږ خلک به هر کال پچه اچوو چې دا څرګنده شي چې کومې طايفې به په ټاکلي وخت لرګي زمونږ د خدای کور ته راوړي، ترڅو د شريعت د شرطونو سره سم هغه سوځېدونکې قربانۍ ورباندې وسوځول شي چې زمونږ څښتن خدای ته وړاندې کېږي.

۳۵) مونږ مسووليت لرو چې هر کال د څښتن کور ته د لومړنيو غلو دانو او د هرې ونې لومړنۍ مېوې د نذرانې په توګه راوړو.

۳۶) لکه څنګه چې په شريعت کې ليکل شوي دي، مونږ به د خپلو زامنو، غواګانو، وزو او مېړو څخه هر لومړنی زېږول شوی هغه کاهنانو ته راولو چې د خدای په کور کې خدمت کوي او هغه به خدای ته وقف کوو.

۳۷) مونږ به د اوږو هغه پېړه چې هر کال د لومړنيو راتولو شويو غلو دانو حاصل څخه تياره شوې وي او د شرابو، د زيتونو د تېلو او د هر ډول مېوو د حاصل نورې نذرانې هغو کاهنانو ته راوړو چې د خدای په کور کې د ګودامونو مسوولان دي.

مونږ به د خپلو ځمکو د حاصلاتو لسمه برخه هغو لاويانو ته، چې
 زمونږ په ښارگوټو کې هغه راټولوي، ورکړو. (۲۸) د لسمې برخې د
 راټولولو په وخت کې بايد هغه کاهنان چې د هارون د اولادې څخه
 دي د لاويانو سره وي او لاويان دې د راټول شوي عشر، لسمه برخه
 د خدای د کور گودامونو ته يوسي. (۲۹) د اسراييلو خلک او لاويان
 بايد د غلو دانو، شرابو او د زيتونو د تېلو اعاني هغو گودامونو ته
 راوړي په کومو کې چې د خدای د کور لوبني ساتل کيږي او کاهنان
 چې خدمت کوي، د خدای د کور ساتونکي او سندرغاړي هلته
 اوسېږي.

مونږ به د خدای د کور په اړه بې پروايي ونه کړو.

د اورشليم اوسېدونکي

۱۱ (۱) نو د قوم مشران په اورشليم کې ځای په ځای شول او
 نورو خلکو پچه واچوله چې د هرو لسو کورنيو څخه دې يوه کورنی
 غوره شي او هغه دې د اورشليم په سپېڅلي ښار کې واوسېږي او
 پاتې دې په نورو ښارگوټو کې واوسېږي. (۲) هر سړی چې په
 خپله خوښه حاضرېده چې په اورشليم کې واوسېږي، خلکو د هغه
 دپاره د برکت غوښتنه کوله. (۳) د اسراييلو خلک، کاهنان، لاويان،
 د خدای د کور خدمتگاران او د سليمان د خدمتگارانو اولاده د يهودا
 په ښارگوټو کې په خپلو ځمکو کې اوسېدل.

دا د يهودا د ولايت د مشرانو لست دی چې په اورشليم کې اوسېدل:

١٢ له دې طایفې څخه اته سوه دوه ویشت تنو د خدای په کور کې خدمت کاوه.

- عدايا چې د یروحام زوی او د فللیا لمسی ؤ. د هغه په نیکونو کې امصي، زکریا، فشحور او ملکيا شامل وو.

١٣ د دې طایفې څخه دوه سوه دوه څلوېښت تنه د کورنیو مشران وو.

- عمشيسای د عزرییل زوی او د اخزای لمسی ؤ. د هغه په نیکونو کې مشلیموت او یمیر شامل وو.

١٤ د دې طایفې څخه یو سلو اته ویشت زړور جنگیالی وو. د هغوی مشر زبدي ییل د هجدولیم زوی ؤ.

- ١٥ لاویان: شمعیه د حشوب زوی او د عزریقام لمسی ؤ. حشيبا او بوني د هغه نیکونه وو.

- ١٦ شبتای او یوزاباد مشر لاویان وو او دوی د هغو کارونو مسوولان وو چې د خدای له کور څخه دباندې به تر سره کېدل.

- ١٧ متنیا د میکا زوی او د زبدي لمسی ؤ چې د اساف اولاده وه. هغه د شکرگزاری د دعا د سندري په ویلو سره، د خدای د کور د سندرغاړو د ډلې مشري کوله.
- بقبقبا د متنیا مرستیال ؤ.

• عبدا د شموع زوی او د جلال لمسی ؤ چې د یدوتون له اولادې څخه ؤ.

۱۸ د اورشلیم په سپېڅلي ښار کې ټول دوه سوه او څلور اتیا تنه لاویان اوسېدل.

• ۱۹ د خدای د کور ساتونکي: عقوب، طلmon او د هغوی خپلوان چې ټول یو سلو دوه او یا تنه وو.

۲۰ د اسراییلو نور خلک او پاتې کاهنان او لاویان د خپلو نیکونو په جايدادونو کې د یهودا په نورو ښارگوټو کې اوسېدل. ۲۱ د خدای د کور خدمتگاران د اورشلیم په هغې برخې کې اوسېدل چې د عوفل په نوم یادېده او هغوی د صیحا او جشفا تر نظر لاندې کار کاوه.

۲۲ عزري د باني زوی او د حشیا لمسی ؤ، هغه د هغو لاویانو مشر ؤ چې په اورشلیم کې اوسېدل. د هغه په نیکونو کې متیا او میکا شامل وو او میکا د اساف د طایفې څخه ؤ چې نوموړې طایفې د خدای په کور کې د موسیقي مسوولیت په غاړه درلود. ۲۳ د سندرغاړو ورځنی فعالیت د فارس پاچا د حکم او اصولو سره سم تر سره کېده.

۲۴ فتحیا د مشیزبیل زوی چې د زرح د طایفې او د یهودا د قبیلې څخه ؤ، د فارس په دربار کې د اسراییلو د خلکو استازی ؤ.

د نورو بنارونو او بنارگوټو اوسېدونکي

٢٥) ډېر خلک په هغو بنارگوټو کې اوسېدل چې د هغوی کروندو ته نژدې وو. د يهودا د قبيلې خلک په قریت اربع، ديون او يقبصي بيل او د دغو بنارونو په نژدې کليو کې اوسېدل. ٢٦)

همدارنگه هغوی د يشوع، مولاده، بيت فالط ٢٧) او د حزر شوعال په بنارونو او د بيرشبع په بنار او د هغه په شاوخوا کليو کې هم اوسېدل. ٢٨) هغوی د صقلغ په بنار او د مکونه په بنار او د هغه په شاوخوا کليو کې، ٢٩) په عين رمون، زرعه، یرموت، ٣٠) زانوح، عدولام او د دغو بنارگوټو په نژدې کليو کې اوسېدل. هغوی په لاکيش او نژدې کروندو او په عزيزه او د هغې په شاوخوا کليو کې اوسېدل. په دې توگه د يهودا خلک په هغې سيمې کې اوسېدل چې د بيرشبع او د هنوم د درې ترمنځ پرته وه.

٣١) د بنيامين د قبيلې خلک په جبع، مخماس، عيا او په بيت بيل او د هغه په شاوخوا او نژدې کليو، ٣٢) عناتوت، نوب، عننيا، ٣٣) حاصور، رامه، جتایم، ٣٤) حاديد، صبوييم، نبلاط، ٣٥) لود او اونو او د کسبگرو په دره کې اوسېدل. ٣٦) د لاويانو ځينې ډلې چې د يهودا په سيمه کې اوسېدلې هغوی ولېږل شوې چې د بنيامين د خلکو سره واوسېږي.

د کاهنانو او لاويانو لست

١) - ٧) دا د هغو کاهنانو او لاويانو لست دی چې د شالتي بيل د

زوی زروبابل او مشر کاهن یشوع سره د جلاوطني څخه راستانه شول:

- کاهنان: سرايا، ارميا، عزرا،
- امريا، ملوک، حطوش،
- شکنيا، رحوم، مريموت،
- عيدو، جنتون، ايبا،
- میامین، معدیا، بلجه،
- شمعيه، یویاریب، يدعيا،
- سلو، عاموق، حلقيا او يدعيا.

دا خلک د یشوع په زمانه کې د کاهنانو مشران وو.

- لاویان: دې لاویانو د شکرگزاری د سندرو د ویلو مشري کوله: یشوع، بنوي، قدمي ییل، شربیا، یهودا او متنیا.
- بقبقیا او عني د خپلو ملگرو لاویانو سره هغې پورته یادې شوې ډلې ته مخامخ ودرېدل او د هغوی په ځواب کې یې سندرې ویلې.

د لوی کاهن یشوع اولاده

- یشوع د یویاقیم پلار، د الیاشیب نیکه او د یویاداع غور نیکه ؤ،
- یویاداع د یوناتان پلار او د یدوع نیکه ؤ.

٢١-٢٢ کله چې یویاقیم مشر کاهن ؤ، دا کاهنان د کاهنانو د طایفو مشران وو:

- د سرايا له طایفې څخه، مرايا
- د ارميا له طایفې څخه، حننيا
- د عزرا له طایفې څخه، مشلام
- د امريا له طایفې څخه، يهوحنان
- د ملوک له طایفې څخه، يوناتان
- د شبنيا له طایفې څخه، يوسف
- د حاريم له طایفې څخه، عدنا
- د مرايوت له طایفې څخه، حلقای
- د عيدو له طایفې څخه، زکريا
- د جنتون له طایفې څخه، مشلام
- د ايبا له طایفې څخه، زکري
- د منيامين او موعديا له طایفو څخه، فلطای
- د بلجه له طایفې څخه، شموع
- د شمعيه له طایفې څخه، يهوناتان
- د یویاریب له طایفې څخه، متناى
- د يدعيا له طایفې څخه، عزي
- د سلای له طایفې څخه، قلاى
- د عاموق له طایفې څخه، عيبر
- د حلقيا له طایفې څخه، حشيبا

• د يدعيا له طايفې څخه، تنييل

د لاويانو او كاهنانو د كورنيو سوانح

۲۲ د لاويانو او كاهنانو د كورنيو نومونه د دغو مشرانو كاهنانو يعنې الياشيب، يوياذاع، يوحانان او يدوع په زمانه كې ثبت شوي وو. د دې نومونو ثبتول د فارس د پاچا داريوش په دوران كې پای ته ورسېدل.

۲۳ د لاويانو د مشرانو د كورنيو نومونه يوازې د الياشيب د لمسي يوحانان تر زمانې پورې په رسمي توگه د تاريخ په كتاب كې وليكل شول.

د خدای په كور كې د لاويانو د وظيفو سپارښتنه

۲۴ د حشيبا، شربيا او د قدمي ييل زوی يشوع د لاويانو مشران وو. د هغوی تر لارښوونو لاندې، لاويان په څو ډلو كې تنظيم شوي وو. د خدای د خدمتگار داود پاچا د لارښوونو سره سم دوه، دوه ډلې يو بل ته مخامخ ودرېدلې چې د خدای ثنا ووايي او شکرگزارې وکړي. د سندرو په ويلو سره يوې ډلې بلې ډلې ته ځواب ورکاوه.

۲۵ د خدای د كور هغه ساتونكي چې د دروازو تر څنګه د گودامونو د ساتلو مسووليت يې په غاړه ؤ، دا دي: متنيا، بقبقيا، عوبديا، مشلام، ظلمون او عقوب.

٢٦ دا هغه خلک وو چې د يشوع د زوی او د يهو صادق د لمسي
يويقيم او د نحميا والي او د شريعت د عالم او کاهن عزرا په زمانه
کې يې ژوند کاوه.

نحميا او د بنار دېوال وقف کول

٢٧ کله چې د اورشليم د بنار دېوال وقف کېده، لاويان د خپلو
ټولو ځايونو څخه اورشليم ته راوستل شول، ترڅو هغوی د
شکرگزارۍ په سندرو او د تالونو، چنگونو او ربابونو په موسيقۍ سره
د وقف کېدو په جشن کې گډون وکړي. ٢٨-٢٩ د لاويانو
سندرغاړي د اورشليم د شاوخوا سيمو څخه چې هغوی په کې د
ځانونو دپاره کلي ودان کړي وو، د نطوفې د شاوخوا کليو، د
بيت جلجال، جبع او عزموت څخه راغلل او په اورشليم کې سره
راتول شول. ٣٠ کاهنانو او لاويانو لومړی د خپلو ځانونو دپاره او
بيا د قوم، دروازو او د بنار د دېوال د پاکولو ديني مراسم تر سره
کړل.

٣١ ما د يهودا مشران د دېوال په سر باندې سره راتول کړل او د
سندرغاړو دوه لويې ډلې مې وټاکلې چې د بنار شاوخوا وگرځي او د
خدای د شکرگزارۍ سندرې ووايي.

لومړنی ډله د دېوال په سر باندې جنوب خواته د خزلو د دروازې په
لور لاړه. ٣٢ هوشعيا د سندرغاړو شاته روان ؤ او د يهودا د
مشرانو څخه نيمايي يې د هغه پسې روان وو. ٣٣-٣٥ ورپسې
دغو کاهنانو د تگ په وخت کې سرنې غږول: عزريا، عزرا، مشلام،

يهودا، بنيامين، شمعيه او ارميا. د هغو پسي زكريا د يوناتان زوی او د شمعيه لمسی ؤ. (د هغه په نيكونو كې متنيا، ميكايا او زكور چې د اساف له طايفې څخه ؤ، شامل وو.) (۳۶) ورپسي د زكريا خپلوان يعنې شمعيه، عزرييل، مللاي، جلاي، ماعاي، نتنييل، يهودا او حناني وو. دوی د موسیقي هغه الې غږولې چې د خدای خدمتگار داود پورې يې اړه لرله. د شريعت عالم عزرا د دې ډلې لارښوونه كوله. (۳۷) كله چې هغوی د چينې دروازي ته ورسېدل، په هغو زينو باندي چې د داود تر ښاره پورې رسېدلې وې، وختل او د داود له ماني څخه تېر شول او بېرته د اوبو د دروازي دېوال ته چې د ښار په ختيځه خوا كې ؤ، وروگرځېدل.

(۳۸) د شكرگزارۍ كولو بله ډله د دېوال په سر باندي شمال خواته لاړه او زه د نيمايي خلكو سره هغوی پسي روان وم. مونږ د تنورونو د برج څخه تېر شولو او پلن دېوال ته ورسېدلو (۳۹) او له هغه ځای څخه روان شولو او د افرايم له دروازي، يشانه دروازي، د ماهي دروازي، د حنن ييل له برج او د سلو له برجه تېر شولو او د پسه دروازي ته ورسېدلو. په پای كې مونږ د خدای د كور دروازي ته نژدې ودرېدو.

(۴۰) نو دواړه ډلې چې د خدای شكرگزارې يې كوله د خدای په كور كې په خپلو ټاكلو ځايونو كې ودرېدلې. برسېره پر هغو نيمو مشرانو چې زما سره وو، (۴۱) زما په ډله كې دا لاندې كاهنان چې سرنې ورسره وو، هم شريك وو: الياقيم، معسيا، منيامين، ميكايا، اليوعيناي، زكريا او حننيا. (۴۲) معسيا، شمعيه، العازار، عزي،

یوحانان، ملکيا، عیلام او ایصر د هغوی پسې روان وو. هغو
سندرغاړو چې د یزرحیا له خوا یې لارښودنه کېدله، په لوړ اواز سره
سندرې ویلې.

۴۳ په هغه ورځ ډېرې قربانۍ وړاندې شوې او خلک د خپلو ښځو
او ماشومانو سره خوشحاله وو، ځکه چې خدای د هغوی زړونه د
خوشحالی څخه ډک کړي وو. د اورشلیم د خلکو د خوشحالی اواز
له ډېر لېرې ځای څخه اورېدل کېده.

د خدای د کور د عبادت تیاری

۴۴ په هغه ورځ ځینې خلک د ګودامونو د مسوولانو په توګه
وټاکل شول چې په هغو کې به د خدای د کور دپاره بسپنې، د
حاصلاتو لسمه برخه او لومړنۍ غلې دانې او مېوې چې هر کال به
پخېدلې، ساتل کېدلې. دې مسوولانو دا وظیفه درلودله چې د هغو
کروندو څخه چې ښارونو ته نژدې وې، د کاهنانو او لویانو برخه د
شریعت د اصولو سره سم راټوله کړي. د یهودا ټول خلک د کاهنانو
او لویانو د خدمت څخه خوشحاله وو، ۴۵ ځکه چې هغوی د
پاکوالي مراسم او هغه نورې دندې سرته رسولې چې خدای د هغو
حکم کړی ؤ. د خدای د کور سندرغاړو او ساتونکو هم خپلې دندې
د داود پاچا او د هغه د زوی سلیمان د حکم سره سم تر سره کولې.
۴۶ په پخوا زمانه کې، یعنې د داود او اساف په زمانه کې د

سندرغاړو او خدای ته د شکرګزاری او ثنا ویلو د سندرو دپاره
لارښوونکی موجود ؤ. ۴۷ د زروبابل او نحیمیا په زمانه کې به د
اسراییلو ټولو خلکو هره ورځ د خدای د کور سندرغاړو او ساتونکو

ته خواړه او نور د اړتیا شيان ورکول. خلکو به لاويانو ته سپېڅلي نذرانې ورکولې او لاويانو به کاهنانو ته د اړتیا وړ برخه ورکوله.

د پرديو قومونو څخه د اسراييلو بېلتون

۱۳ (۱) په هغه ورځ چې کله د موسی تورات په لوړ اواز سره خلکو ته لوستل کېده، هغوی داسې ليکنه راپيدا کړه چې په هغې کې ويل شوي وو چې عمونيانو او موآبيانو ته اجازه نشته چې د خدای د قوم د غوندې سره يوځای شي. (۲) دا په دې خاطر چې د عمون او موآب خلکو اسراييليانو ته د مصر څخه د راوتلو په وخت کې په لاره کې د خوړو او اوبو په ورکولو سره هرکلی ونه کړ، بلکې د دې په ځای هغوی بلعام ته پيسې ورکړې چې په اسراييلو باندې لعنت ووايي، خو زمونږ خدای هغه لعنت په برکت باندې بدل کړ. (۳) کله چې د اسراييلو قوم د تورات دا وينا واورېدله، هغوی ټول دورگه خلک د اسراييلو د ټولني نه وشرل.

د نحميا اصلاحات

(۴) الياشيب کاهن چې زمونږ د خدای د کور د گودامونو مسوول ؤ، هغه د طوبيا خپلوان ؤ. (۵) د گودامونو د کوټو څخه يې يوه لويه کوټه طوبيا ته ورکړې وه. دا کوټه مخکې د غلو دانو او خوشبويی د نذرانو او د خدای د کور د لوبنو او هم د غلو دانو، شرابو او د زيتونو د تېلو د لسمې برخې دپاره وه، چې لاويانو، د خدای د کور سندرغاړو او د خدای د کور ساتونکو ته به د حکم سره سم ورکول

کېدل. د کاهنانو دپاره نذرانې هم په دې کوټه کې ساتل کېدلې. (۶)

خو کله چې دا کار کېده زه په اورشلیم کې نه وم، ځکه چې د ارتخشستا د پاچاهۍ په دوه دېرشم کال چې هغه د بابل پاچا ؤ، زه بېرته هغه ته ورغلی وم. څه موده وروسته مې د هغه څخه اجازه ترلاسه کړه (۷) او اورشلیم ته راستون شوم. هلته د الياشيب د هغه بد کار څخه خبر شوم چې طوبيا ته يې د خدای په کور کې يوه کوټه ورکړې وه. (۸) زه ډېر په قهر شوم او د طوبيا ټول شيان مې دباندي وغورځول. (۹) ما حکم ورکړ چې کوټې دې د مذهبي دود له مخې پاکې شي او د خدای د کور سامان، د غلې دانې نذرانې او خوشبويي دې بېرته کېښودل شي.

(۱۰) همدارنگه زه خبر شوم چې د خدای د کور سندرغاړي او نور لايوان د اورشلیم څخه تللي او بېرته خپلو کروندو ته ستانه شوي دي، ځکه چې خلکو هغوی ته خپله برخه نه وه ورکړې. (۱۱) نو ما مامورين ورتل او د هغوی څخه مې پوښتنه وکړه: «د خدای د کور په هکله ولې بې پروايي شوې ده؟» بيا مې لايوان او سندرغاړي بېرته د خدای کور ته راوستل او هغوی ته مې بېرته خپلې وظيفې وسپارلې. (۱۲) نو د يهودا ټولو خلکو يوځل بيا د خدای د کور گودامونو ته د خپلو غلو دانو، شرابو او د زيتونو د تېلو د لسمې برخې په راوړلو باندې پيل وکړ. (۱۳) دا لاندې کسان مې د گودامونو د مسوولانو په توگه وټاکل: شلميا کاهن، صادق چې د شريعت عالم ؤ، فدايا لوي او حانان چې د زکور زوی او د متنيا لمسی ؤ، د هغوی مرستيال. دا سړي خلکو ته د اعتبار وړ وو، د دوی کار نورو خدمتگارانو ته د سامانونو وېشل ؤ.

۱۴) ای زما خدایه، زما هغه ښه کارونه په یاد وساته چې ستا د کور دپاره مې کړي دي او هغه مه هپروه.

۱۵) په هغه وخت کې مې ولیدل چې په یهودا کې خلک د سبت په ورځ د انگورو څخه شربت وباسي. نورو غلې دانې، شراب، انگور، انځر او نور شیان په خپلو خرو باندې بارول او هغه یې اورشلیم ته وړل. هغوی غوښتل چې د سبت په ورځ دا شیان خرڅ کړي، خو ما خبرداری ورکړ چې دا کارونه ونه کړي. ۱۶) ځینې خلک چې د صور د ښار څخه وو او په اورشلیم کې اوسېدل، هغوی به هم د سبت په ورځ ماهیان او هر ډول شیان راوړل چې په هغو یهودیانو یې خرڅ کړي چې په اورشلیم کې اوسېدل. ۱۷) ما د یهودیانو مشران ورتل او هغوی ته مې وویل: «دا څه بد کار دی چې تاسې یې کوئ؟ تاسې ولې د سبت د ورځې سپکاوی کوئ؟ ۱۸) ایا ستاسو نیکونو همداسې کارونه ونه کړل، ترڅو زمونږ خدای په مونږ او په دې ښار باندې دا ټول مصیبتونه راوستل؟ اوس تاسو د سبت ورځې ته په سپکاوي سره په اسراییلو باندې د هغه نور غضب هم راپاروئ.»

۱۹) نو ما حکم ورکړ چې د ښار دروازې دې د سبت د پیل کېدلو، یعنې د لمر د پرېوتلو د وخت نه بندې کړای شي او د سبت د پای ته رسېدلو پورې دې خلاصې نه شي. ما د خپلو کسانو څخه څو تنه په دروازو کې ودرول چې د سبت په ورځ د خرڅولو شیان ښار ته رانه وړل شي. ۲۰) هغو سوداګرو او خرڅوونکو چې هر ډول شیان به یې خرڅول یو یا دوه ځلې یې د شنبې شپه د اورشلیم څخه دباندې تېره کړه. ۲۱) خو ما هغوی ته خبرداری ورکړ او ومې ویل: «تاسو

ولې د دېوال په خوا کې شپه تېروئ؟ که تاسو بیا دا کار وکړ، نو زه به ستاسو په وړاندې د زور څخه کار واخلم.» له هماغه وخت راهیسې هغوی نور د سبت په ورځ رانغلل. (۲۲) ما لویانو ته حکم وکړ چې خپل ځانونه د مذهبي دود له مخې پاک کړي او په دروازو کې پوره وکړي، ترڅو د سبت د ورځې پاکوالی وساتل شي.

ای زما خدایه، ما د دې کار په خاطر هم در په یاد کړه او د خپلې لویې او تلپاتې مینې په خاطر په ما باندې رحم وکړه.

(۲۳) په هغه وخت کې مې دا هم ولیدل چې د یهودا ځینو خلکو د اشدود، عمون او موآب د بنځو سره ودونه کړي وو. (۲۴) د هغوی د ماشومانو څخه نیمایي یې په اشدودي یا ځینو نورو ژبو باندې خبرې کولې او هغوی د یهودا په ژبه باندې خبرې نه شوې کولای. (۲۵) نو ما هغه خلک ورتل، په هغوی باندې مې لعنت ووايه، ځینې مې ووهل او د هغوی د سرونو وپښتان مې وویستل. بیا مې هغوی ته د خدای په نوم باندې قسم ورکړ چې هغوی او د هغوی اولادونه به د پردیو قومونو سره ودونه نه کوي. (۲۶) ما هغوی ته وویل: «همدا د پردیو قومونو بنځې وې چې سلیمان پاچا یې گناهکار کړ. هغه د نورو قومونو د پاچاهانو په منځ کې ساری نه درلود. خدای د هغه سره مینه درلودله او هغه یې په ټولو اسراییلو باندې پاچا کړی ؤ، خو هغه هم پردیو بنځو د گناه خواته یووړ. (۲۷) ایا مونږ هم ستاسو په لاره روان شو او د پردیو قومونو د بنځو سره په ودونو کولو لویه گناه وکړو او په دې توگه د خپل خدای په وړاندې خیانت وکړو؟»

(۲۸) یهویداع د مشر کاهن الیاشیب زوی ؤ، خو د هغه د زامنو څخه

يو تن د سنبلط حوروني د لور سره واده كړى ؤ، نو هغه مې د اورشليم خخه وشړلو.

۲۹) اى زما خدايه، دا در په ياد كړه چې هغوى خنگه د كاهن د مقام او د هغه لوظ سپكاوى وكړ چې تا د كاهنانو او لاويانو سره كړى ؤ.

۳۰) ما قوم د ټولو پرديو شيانو خخه پاك كړ او د كاهنانو او لاويانو دپاره مې وظيفه وټاكله، ترخو هغوى ټول خپل مسووليت وپېژني. ۳۱) داسې ترتيبات مې ونيول چې خلك به په ټاكلي وخت د نذرانو د سوځولو دپاره لرگي راوړي او د خپلو لومړنيو حاصلاتو نذرانې به راوړي.

اى زما خدايه، ما در په ياد كړه او ماته برکت راكړه.